

volali ve svém testamentu. Národ československý si oblíbil pohřby jiné, velmi hlučné a mluvné, pompésní a procovské, pohřby pro kina a ilustrované listy. Toť pohřeb, o jakém s dosti učiněním povědí naši páni Špalkové: pěkně a elegantně! Smíme proti tomu protestovati my živoucí? Viděli jsme, že protesty nebožtíků nic nepomohu.«

70 let časopisu »Právník«. V těchto dnech dovršuje »Právník« 70 let svého trvání. Dne 25. března 1861 vyšlo první číslo tohoto nového časopisu »věnovaného vědě právnické vůbec« a redigovaného JUDr. Rudolfem kn. Taxisem, Karlem Jar. Erbenem a JUDr. Janem Jeřábkem. V programu, nadepsaném »Naše úloha«, jest vzpomínáno úvodem rozkvětu českého právnictví v době předbělohorské a citovány právnické spisy z této doby, načež je vyličen úpadek české řeči a právnické literatury v XVII. a XVIII. stol. Po vydání diplomu z 20. října 1860, jímž »zaručena jest slovem císařským všem národům rakouským rovnoprávnost«, nastává obrat k lepšímu. Soudy a úřady v českých zemích budou nyní povinny jednati se stranami v jazyku českém. »Máť k tomu zajisté«, praví se v úvodníku, »i právo i spůsobilost jazyk nás: právo proto, že jím mluví téměř šest milionů Čechoslovanů, a spůsobilost proto, že bývali, jak svrchu ukázáno, časové, kdy jazyk náš co jazyk zemský v úřadech nižších i vyšších a při soudech nejen měl průchod, nýbrž i v zákonodárství a v životě veřejném vůbec i lidu vzdělanému býval obecným.«

S povinností používati českého jazyka nastává právníkům povinnost užívati jazyka správného nejen po stránce gramatické, nýbrž i se stanoviska právnické terminologie. K tomu nutno pěstiti právní vědu a jelikož česká právní věda je v počátcích i na pražské universitě, kde »teprv zora naděje rozbřeskovati se počíná«, zdá se, že nejlepším prostředkem k tomu je vydávání právnického časopisu.

Tímto časopisem bude »Právník«, jenž bude obsahovati tři druhy statí, a to především články theoretické ze všech odvětví právovědy a státovědy, dále články právně-historické, a konečně články k české právnické praxi přihlížející, zvláště pak vzory listin a spisů jednacích. Mimo to bude si list všímati zákonodárství, literatury a vůbec časových otázek z oboru právního.

Ke konci vyslovují redaktoři naději, že je české právnictvo bude v jejich práci podporovati.

V této naději nebyli zklamáni, jak vyplývá z posledního čísla ročníku 1861, kde se praví, že se setkali s velikým porozuměním u českých právníků, zejména u úřednictva. Toliko si stěžují na »netečnost téměř bezpříkladnou studujících právníků našich«.

V roce 1861 vycházel »Právník« ve lhůtách sedmidedělních, v následujícím roce v pětidedělních a ve třetím roce svého trvání, kdy se stal též vlastnictvím Právnické jednoty pražské, dvakráte za měsíc.

Kš.

Vzácná universitní slavnost byla konána dne 12. března ve velké promoční síni v Karolinu. Byl promován podle řádu slav-

nostní promoce na doktora práv Antonín Schauer, syn proslulého pražského advokáta. Zejména na fakultách právnických zřídka se poštěstí, aby kandidát splnil přísné podmínky řádu slavnostní promoce, interní to universitní slavnosti, která nastoupila na místo dřívější promoce »sub summis auspiciis«. Kandidát musí vykázati výtečný prospěch při zkouškách i způsobilost k vědecké práci. Jak je obtížné tyto podmínky splniti, tomu nasvědčuje i ta okolnost, že je tomu za dobu platnosti řádu slavnostní promoce na právnické fakultě vůbec po druhé, kdy tato slavnost byla konána a že od poslední slavnostní promoce uplynula doba 7 let. Promoční akt provedl prof. Dr. Hora. Ve svém proslovu, neseném srdečným, přímo otcovským tónem ukázal zejména, že skvělé výsledky, které kandidát vytěžil neúnavnou pílí z hřivny bohatého nadání, jsou dokladem, jak nesprávné je pesimistické oceňování dnešní mládeže, které bývá vytýkána povrchnost a nedbalost. Také mnozí jiní jsou vedeni stejně usilovnou snahou, i když nedosáhnou výsledků tak skvělých, což nás opravňuje, abychom v dnešní mládež věřili. Podle řádu slavnostní promoce jest kandidát povinen přednésti proslov o zvoleném thematu. Dr. Schauer vybral si k tomu konci otázku nad jiné aktuální, »O účasti laického elementu v trestním soudnictví«, o níž pojednal živou a uhlazenou formou s hlediska platného práva i osnovy trestního řádu. Zástupce presidenta republiky odevzdal mladému doktorovi dar podle jeho přání: portrét pana presidenta s jeho vlastnoručním podpisem.

Čtvrtý sjezd čsl. právníků v Praze v roce 1934. Ve 4. sešitě »Právnicka« z t. r. bylo poukázáno na okolnost, že na rok 1934 připadá významné jubileum stých narozenin Antonína Randya a že by IV. sjezd čsl. právníků, konaný v roce 1934, byl velmi vhodnou příležitostí k oslavě tohoto vynikajícího českého právníka.

Pro pořádání sjezdu v roce 1934 mluví též skutečnost, že v tomto roce oslaví pořadatelka IV. sjezdu — Právnická jednota v Praze, jejíž založení bylo Randovým dílem — sedmdesát let svého trvání.

Již obě tato jubilea jsou dostatečným důvodem pro pořádání sjezdu až v roce 1934, tedy třicet let od prvního sjezdu českých právníků, nehledíme-li ani k argumentům technické povahy, proti sjezdu v roce 1932 směřujícím (viz prof. Dr. Čáda v 5. čísle Všehrdu z t. r.), že totiž dvě léta nestačí k přípravě sjezdu, jenž nemá býti toliko událostí společenskou, nýbrž vědeckým sněmováním a že rok 1932, v němž se bude pořádati v Praze všesokolský slet, je pro sjezd čsl. právníků datem málo vhodným. Kš.

Oprava tiskové chyby: Na str. 99, řádek 22 zd. místo »rolnický podíl« má býti správně »rolnický nedíl«.